

Adevărul

Cotidian politic și social al județului Arad

ANUL II

Nr. 21

Mărti, 16 ianuarie 1990

4 pagini — 50 bani

Intre două transporturi încute la Caporal Alexa și Leagănul de copii Arad cu îmbrăcăminte, medicamente, alimente, jucării și alte ajutoare pe care le-a adus partea sindicatului pensionarilor din localitatea italiană Rovereto și a cetățenilor orașului Verona ne-au vizitat la redacție doamna Izina

Vlonga și domnul Mazzo Agostino Vlonga și Giovanni Brivonese. Ei ne-au rugat să transmitem tuturor arădenilor din partea cetățenilor celor două orașe italiene aceste sentimente de admirație și respect pentru curajul dovedit în lupta pentru recuperarea libertății, împreună

cu urarea de mult succes pe calea democrației. La rîndul nostru am mulțumit oaspeților pentru gestul lor umanitar, pentru gândurile de bine exprimate, rugându-i să asigure pe cetățenii din Rovereto și Verona de întreaga grațitudine și prietenie a locuitorilor județului Arad.

Exerciții de democrație

Îndoiala metodică

Parafrazînd celebra butadă carteziană „Mă îndoiesc, deci gîndesc; gîndesc, deci exist”, am putea spune „Mă îndoiesc, deci sînt nedogmatic; sînt nedogmatic, deci sînt democrat”. Recentele evenimente din ziua în care o țară întreagă își aducea prinosul său de recunoștință martirilor Revoluției române, evenimente cu accente oscilînd între democrația responsabilă și anarhia irresponsabilă, așa cum am văzut la București și Timișoara, grație Radioteleviziunii române libere, ne reatrăg brutal atenția cît de greu este să învățăm lecția noii istorii pe care vrem s-o făurim. Reacția dubitativă a teoreticianului Izvorăște

din sentimentul că ne găsim cu toții în fața a trei paradoxuri concentrice ale democrației: paradoxul legitimității, paradoxul reprezentativității și paradoxul opoziției, toate fiind de natură eminamente politică. Declarațiile de simbioză seara, 13 ianuarie, ale personalităților de prim rang ale Frontului Salvării Naționale (domnii Ion Iliescu, Dumitru Mazilu și Petre Roman) cît și cele ale reprezentanților de frunte ai partidului Național-Liberal, ne îndreptătesc — credem — aceste rînduri.

Paradoxul legitimității. Nașterea F.S.N. prin largul consens național, în și prin actul insurecțional al Revolu-

ției române, a avut loc în contextul „vidului de putere” creat după căderea regimului politic barbar ceaușist. În „Îndrumarul” Frontului se spune clar: (a) F.S.N. este rezultat al revoluției populare din România; (b) reprezintă unirea tuturor forțelor patriotice și democratice ale țării; (c) urmărește concentrarea celor mai largi aspirații ale maselor de oameni la o viață liberă și demnă. El nu putea fi ales la modul democrației largi al cărui spirit îl promovează, din motivele obiective pe care toți oamenii de bună credință le cunoaștem; el și-a asumat, prin consens, o sarcină uriașă și merită deplinul nostru respect pentru acest act, dar

Prof. ALEXANDRU V. MUREȘAN

(Cont. în pag. a III-a)

Apel către țară

În numele jertfelor și lipsurilor îndurate pentru mulți dintre noi de o viață, profund îngrijorați, jigniți și îndurați de caracterul dezordonat și lipsit de idei a adunării populare de vineri din capitala țării, locuitorii Aradului fac apel la conștiința cetățenilor de bine din toată țara, pentru ordine, încredere, muncă.

Ne justificăm dreptul de a ne exprima, fiind primul oras după Timișoara în care s-a manifestat pasnic împotriva regimului dictatorial, în care s-a reluat munca și în care domnește buna înțelegere și ordinea.

Frații noștri bucureșteni, fără sacrificiul vostru revoluția ar fi fost înăbușită în

singel. Fiți dar, v-o cere întreaga țară, acei care prin exemplul vostru să contribuiți la instalarea unei atmosfere de calm, de muncă, și de respect pentru cei care se străduiesc să pună pe linia de plutire destinele țării! Să nu facem jocul celor detronați de la putere!

Să credem în victoria revoluției, în calitățile de a fi înțelept și OM ale timpului.

Doamne ajută neputinței noastre! Dă-ne nouă pacea ta, ca să nu ne temem și să nu ni se tulbure inima!

Dumnezeu e cu noi!

Frontul Salvării Naționale,
UTA — Sector II —
Teba

Martor ocular în Capitală

„Nu credeam să învăț a muri vreodată”

Sînt unul dintre martorii a ceea ce s-a întîmplat în Capitală, în diferite momente ale zilei de vineri.

Am văzut dimineața, cățărare sus și prinse temeinic în cuie pe zidurile Universității, lozinci al căror conținut nu mai aparținea spiritului Revoluției noastre. Autorii lor, disculpați — cu bunăvoință maximă — de acuzele unor grave intenții, trebuie învinuiți cel puțin de necunoașterea istoriei Germaniei naziste și istoriei române contemporane între care au făcut mincinoase și periculoase analogii.

În ziua de doliu național al țării am văzut cele mai emoționante dovezi de cinstită a martirilor Revoluției de către marea mulțime a cetă-

tenilor Bucureștiului. Astfel, spre seară, imensul soclu din Piața Romană susținea un înalt monument clădit din buchetele, jerbele și coroanele de flori, brăduții și steagurile tricolore ce au însoțit și în vechea tradiție a satelor românești mormintele fetelor și feciorilor, peste care au urcat continuu, tot mai sus în noapte, mîile de luminări. Luminată între ele, în chenar tricolor, fotografia îndolată a lui Mihai Eminescu. „Nu credem să învăț a muri vreodată...” poate fi gîndul nerostit de fiecare tînră erou al Revoluției române printr-unul din versurile

LAVINIA STOICU

(Cont. în pag. a III-a)

Cum stăm cu producția de carne și ouă?

La întreprinderea avicolă de stat stăm de vorbă cu recent alesul inginer șef, dr. Mircea Putin-Racoviță.

— Se lucrează la dv., domnule inginer șef?
— Toți angajații sînt la locurile lor de muncă.
— Cum stați cu producția?
— Am promis că vom pune la dispoziția comerțului cîte 106 000 ouă pe zi, în toată luna ianuarie.
— Exportați ouă?
— În ultimii cinci ani „avicola” nu a exportat ouă.
— Față de anul trecut, cum stăm?
— Furnizăm cam aceeași cantitate de ouă ca și în luna ianuarie 1989.

— Pot arădenii conta pe cele 106 000 ouă pe zi?
— În prezent producția zilnică de ouă este de 60 000 bu-

Întreprinderea avicolă de stat

căți, fiindcă nu avem suraje suficiente și nici de calitate. De fapt din cauză că furajele primite de la I.N.C. au fost de slabă calitate (deșeuri mucegăite) de la 1 ianuarie pînă în 11 ianuarie au murit 108 000 pui de carne în greutate medie de jumătate de kilogram fiecare. Avem promi-

siuni să primim 1 000 tone porumb de bună calitate de la I.C.A.P.A., ceea ce ne dă speranțe că în cîteva zile vom dubla producția de ouă.

— Dar cu carnea cum stați?
— Pe întreaga lună trebuie să punem la dispoziția comerțului 160 tone carne, din care am predat pînă la 11 ianuarie a.c., 30 tone (pui, gîscă, rață și iepure).
— Exportați carne?
— Nu, de patru luni nu mai exportăm nici un kilogram.
— Producția de carne este mai mare ca anul trecut?
— Nu. Este cam aceeași.
S. TABUJA

Eroilor martiri ai neamului. Un pios omagiu aduc la Timișoara în memoria celor căzuți pentru libertate reprezentanții vagonarilor arădeni, depunînd o coroană de flori.

Foto:
S. JARCO

